

Азъ на живота въ тѣхъ познахъ цѣната,
на слънцето — въвъ есенния день,
въ горчивий плодъ вкусътъ на сладината,
кой знай дали за други проявенъ.

Сърцето ми когато мжка свие,
азъ зная радость то че ще роди —
когато трънъ въ ржката ми се вбие,
или стрѣла въ моитѣ гърди, —

азъ бждащето тутакси прѣдсѣщамъ
и неговий желанъ за мене ходъ,
и съсъ усмивка болката посрѣщамъ —
на радость майка въ земния животъ.

